

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobkyně: **M. T.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 2. 2014, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 17. 12. 2013, č. j. zamítla žalovaná žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 sb., v platném znění, neboť podle posudku o invaliditě OSSZ Znojmo ze dne 10. 12. 2013 není invalidní, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 %.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky ze dne 30. 12. 2013 doručené žalované dne 31. 12. 2013.

V námitkovém řízení žalovaná rozhodla dne 20. 2. 2014, námitky zamítla a rozhodnutí žalované ze dne 17. 12. 2013 potvrdila. Citované rozhodnutí o námitkách je předmětem přezkumného soudního řízení.

V žalobě ze dne 5. 3. 2014 uvedla žalobkyně, že není schopna pracovat naplno, z důvodu nepříznivého zdravotního stavu byla nucena požádat o zkrácení pracovního úvazku, asi před půl rokem z finančních důvodů změnila i zaměstnání. Pokusila se znovu pracovat na plný pracovní úvazek, po čtyřech měsících se však psychicky i fyzicky zhroutila, ode dne 18. 10. 2013 do dne 13. 2. 2014 byla v pracovní neschopnosti. Její zdravotní stav se vůbec nezlepšuje, naopak se stále zhoršuje. Zdravotní potíže má především s páteří. V doplňujícím podání k žalobě ze dne 26. 3. 2014 na výzvu Krajského soudu v Brně upřesnila, že nesouhlasí s rozhodnutím žalované ze dne 20. 2. 2014, dle jejího názoru splňuje podmínky pro přiznání invalidity I. stupně, neboť její zdravotní stav se stále zhoršuje, což doložila i další lékařskou zprávou MUDr. Petra Konečného a MUDr. Ivo Pavlíčka. Trpí depresemi, stav se nelepší.

Žalovaná v písemném sdělení ze dne 25. 4. 2014 navrhla důkaz posudkem příslušné PK MPSV ČR ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., neboť se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení.

Dle posudkové dokumentace OSSZ Znojmo bylo zjištěno, že žádost o invalidní důchod podala žalobkyně dne 31. 10. 2013. Dne 10. 12. 2013 byl posouzen její zdravotní stav při jednání lékaře OSSZ Znojmo, který mimo zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. Pavla Daniela vycházel i z dalších nálezů odborných lékařů (psychiatrické vyšetření, gastrofibroskopie, kožní vyšetření). Byla generalizovaná úzkostná porucha s výraznou somatizací, aktuálně s nasedajícím jednou až středně těžkou depresivní fází. V ambulantní péči je od roku 2003, stav byl dlouhodobě stabilizován. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5 písm. b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Dle posudkového závěru proto nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění (dále jen „zdp“).

Žalobkyně podala dne 31. 12. 2013 námitky proti citovanému rozhodnutí.

Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 18. 2. 2014. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Posuzovaná byla účastna jednání. Po prostudování doložené podkladové dokumentace i zdravotní dokumentace připojené žalobkyní k námitkám a vlastním zjištěním při jednání dospěla lékařka ČSSZ – pracoviště Brno k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jako hlavní rozhodující zdravotní postižení byla generalizovaná úzkostně depresivní porucha, na léčbě je dlouhodobě stabilizovaná s narušením sociálních kontaktů a vazeb. Zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu 5, položka 5 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, hodnoceno 20 % a pro nově dokladované postižení krční páteře zvýšeno o 10 % na celkový pokles pracovní schopnosti 30 %. Bylo

zjištěno, že je dlouhodobě léčena pro bolestivý syndrom krční a bederní páteře s maximem potíží v oblasti krční páteře s iradiací bolesti a křečí do hlavy, horních končetin a zvláště pravého ramene. Uvedený stav omezuje psychické i fyzické schopnosti posuzované. V době přezkoumání zdravotního stavu byla její léčba mírná až středně těžká depresivní fáze, zatím pouze krátkodobá, léčba trvala asi tři měsíce, další léčbou je předpoklad stabilizace stavu. Z těchto důvodů proto také není možné zatím stav hodnotit na účely invalidity. Zdravotní stav byl posouzen z dostatečně doložené dokumentace, ze které nevyplývá posudkově významná progresse zdravotního stavu, zdravotní stav je stacionární. Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Lékař LPS ČSSZ konstatoval, že posudkový závěr LPS OSSZ vycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity byl posouzen v souladu se zdp. Po prostudování lékařských nálezů použitých v průběhu řízení o námitkách konstatoval, že neobsahují nové skutečností posudkově významné, naopak potvrzují dlouhodobou stabilizaci rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Byť vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla zvýšena podle § 3 odst. 1 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., hodnota o 10 %, celkově tedy na 30 %. I za tohoto stavu byl posudkový závěr shodný s posudkovým závěrem OSSZ Znojmo.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 18. 6. 2014. Posudková komise za účasti odborné lékařky z oboru psychiatrie hodnotila zdravotní stav žalobkyně za její účasti a na základě podkladové dokumentace i lékařských nálezů, které jsou uvedeny a jednotlivě posudkově zhodnoceny v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen. Zároveň byl zhodnocen i hematologický nález MUDr. Turkové ze dne 29. 4. 2014, který žalobkyně při jednání předložila. Dle názoru posudkové komise z doložených vyšetření a vyšetření při jednání stav neodpovídal žádnému stupni invalidity. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla generalizovaná úzkostná porucha, procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena podle kapitoly V, položka 5 písm. b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, ve výši 20 %. Vzhledem k ostatním zdravotním postižením byla zvýšena o dalších 10 %, a to zejména vzhledem k tomu, že posuzovaná za dlouhou dobu, kdy nebyla pracovně zařazena, ztratila kontakt s profesí a na současném trhu práce tím má snížené možnosti uplatnění v administrativních činnostech, pro které má kvalifikaci. Výsledek posudkového zhodnocení neodpovídal žádnému z kritérií § 39 odst. 1 zdp.

Krajský soud nařídil ve věci jednání dne 10. 7. 2014. Žalobkyně se k jednání nedostavila, v písemném podání ze dne 4. 7. 2014 omluvila neúčast při jednání z důvodů silných nevolností při cestování v dopravních prostředcích a úporných bolestech zad. Znovu zopakovala zdravotní potíže, jimiž trpí s tím, že má zájem nastoupit do zaměstnání, nezvládne však pracovat na plný pracovní úvazek. Závažnost zdravotního stavu dokladovala lékařskou zprávou z Fakultní nemocnice u svaté Anny v Brně, 1. Neurologická klinika MUDr. Viktora Weisse ze dne 1. 7. 2014 a lékařskou zprávou Hematologicko-transfúzního oddělení, Nemocnice Znojmo MUDr. Turkové ze dne 29. 4. 2014.

Zástupce žalobce navrhl, aby na základě provedeného dokazování byla žaloba zamítnuta.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobkyně vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací je generalizovaná úzkostně depresivní porucha zhoršená o projevy subdeprese od října 2013 vlivem osobních a pracovních problémů u disponované osobnosti se sníženou tolerancí psychické zátěže. Při zavedené a podle klinických příznaků upravované léčbě přetrvávaly projevy lehkého postižení v podobě subdeprese a anxiety v souvislosti s existenční nejistotou, s narušením sociálních kontaktů a s obtížemi při vykonávání některých denních aktivit. Uvedené zdravotní postižení bylo v posudcích OSSZ Znojmo, LPS ČSSZ pracoviště Brno i PK MPSV ČR v Brně ze dne 18. 6. 2014 hodnoceno shodně podle kapitoly V, položka 5 písm. b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 20 %. Rozdílnost pouze spočívá v aplikaci § 3 odst. 2 citované vyhlášky, neboť LPS ČSSZ i PK MPSV ČR v Brně vzhledem k ostatním zdravotním postižením zvýšila žalobkyni procentní míru o dalších 10 % se zohledněním toho, že nebyla pracovně zařazena, ztratila kontakt s profesí a na současném trhu práce má tak snížené možnosti uplatnění v administrativních činnostech, pro které má kvalifikaci.

V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, rozhodnutí soudu proto závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí, spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

V případě posouzení míry invalidity, jak již uvedeno, se jedná o otázku odbornou – medicínskou. Posudkové řízení dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Dle názoru soudu PK MPSV ČR v Brně přesvědčivým a podrobným způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah uvedeného funkčního postižení, a ačkoliv žalobkyně popisovala v žalobě i v doplňujícím podání k žalobě její zdravotní obtíže, tyto v rámci objektivního posouzení rozhodujícího zdravotního postižení – generalizovaná úzkostná porucha – bylo hodnoceno jako lehké postižení. Při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti posudková komise zhodnotila typ, rozsah i tíži psychických příznaků, trvání poruchy stejně jako somatických příznaků, které však nejsou provázeny organickým korelátem. Uvedená úzkostná porucha byla situačně zhoršena o subdeprese od října 2013 vlivem osobních a pracovních problémů. U žalobkyně byl zjištěn snížený práh tolerance psychické zátěže. Vzhledem k tomu, že

probíhá zavedená a podle klinických příznaků upravovaná léčba, nelze prozatím stav hodnotit na pro účely invalidity. Posudková komise měla k dispozici i hematologický nález ze dne 29. 4. 2014, připojený i k písemnému podání žalobkyně ze dne 4. 7. 2014, který zohlednila a z něhož i vycházela. Důkaz, který byl proveden v rámci soudního jednání lékařskou zprávou Fakultní nemocnice u svaté Anny v Brně, 1. Neurologická klinika ze dne 1. 7. 2014, prokázal posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně již zjištěný vertebrogenní algický syndrom – cervikobrachiální syndrom. Doporučena byla šetrná rehabilitace, suché teplo, eventuálně konzultace neurochirurga. S ohledem na obsahový text a i stanovenou diagnózu, neshledal soud provedený důkaz za relevantní pro další prokazování zdravotního stavu posuzované. Optikou tohoto náhledu se soud přiklání ke stanovisku posudkové komise MPSV hodnotící vývoj zdravotního postižení i způsob jeho posudkového hodnocení s tím, že závažnost postižení neodpovídá žádnému stupni invalidity. Soud proto vycházel z hodnocení obsaženého především v posudku PK MPSV ČR v Brně, považoval jej za věcně správný, dostatečně logicky a srozumitelně odůvodněný. Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě považoval i to, že všechny posudky vyhodnotily pokles míry pracovní schopnosti žalobkyně shodně dle rozhodujícího zdravotního postižení 20 % s tím, že dle ČSSZ pracoviště Brno a PK MPSV ČR v Brně bylo provedeno další navýšení z důvodu shora uvedených o dalších 10 %. To znamená, že žádný z výše uvedených posudků neobsahuje hodnocení, které by zpochybnilo závěr žalované prezentovaný v napadeném rozhodnutí, totiž, že žalobkyně není invalidní. Pokud tedy jednotlivé posudky obsahují jednoznačný závěr, podle něhož zdravotní stav posuzované nenáleží do kategorie invalidity I., II. či III. stupně, není důvod o správnosti závěrů učiněných v jednotlivých posudcích pochybovat.

Soud proto uzavírá, že nebyly dány právní důvody k vyhovění námitek žalobkyně vznesených v žalobě. V souladu se stanoviskem žalované proto dospěl k závěru, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě dle § 78 odst. 7 s.ř.s., proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. července 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová